

LASĂ-MI DOAR O MÂNGÂIERE

Mihail Janto

Tu iubire, gol de stele,
eu te-am lăsat să mă cuprinzi
și-am rămas cu zile grele,
în cioburi sparte de oglinzi.

Râd și plâng, dar cred în tine,
mi te dai pe jumătate,
doar speranța-mi aparține,
multe vise sfâșiate.

Azi mă trezești în câmp de maci,
îți simt căldura ca și-un foc,
din minți și cuget mă dezbraci,
de-ar sta doar clipele pe loc.

Flămând de tine și de tot,
când leacul pare ca un vis,
îmi ești iubire și-antidot
tu schimbi destinul ce mi-e scris.

Ștergi și lacrimi și durere,
sufletul ți-l dau doar ție,
lasă-mi doar o mângâiere,
să mă mintă pe-o vecie...

Autor, Mihail Janto